

Χειροτονία Πρεσβυτέρου από τον Αρχιεπ. Αυστραλίας στην Τασμανία

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Στο πλαίσιο της πρώτης ποιμαντικής επισκέψεως του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Μακαρίου στην Τασμανία, τελέστηκε την Κυριακή, 15 Μαρτίου, η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος στην πρωτεύουσα της Τασμανίας, Hobart. Κατά τη Θεία Λειτουργία τελέστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο και η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου Βασιλείου Βέρδου, ο οποίος θα υπηρετήσει τον συγκεκριμένο Ναό σε αντικατάσταση του μέχρι σήμερα προϊσταμένου του Ναού, πατρός Τιμοθέου Ευαγγελινίδη.

Ο χειροτονηθείς Πρεσβύτερος πατήρ Βασίλειος αναφέρθηκε με συγκίνηση και κατάνυξη στο μυστήριο της ιερωσύνης και ευχαρίστησε τον Θεό για τη μεγάλη αυτή δωρεά που επεφύλαξε στη ζωή του. Κατόπιν, απευθυνόμενος προς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο, εξήρε την προσωπικότητά του και την προσφορά του κατά το λίγο διάστημα της παραμονής του στην Αυστραλία, και τον ευχαρίστησε που, διά της χειροτονίας, τον ενέταξε στον κλήρο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Ευχαρίστησε, παράλληλα, με ευγνωμοσύνη τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ικονίου κ. Θεόληπτο για την εις διάκονον χειροτονία του, καθώς και την οικογένειά του και άλλους συγγενείς και φίλους.

Ο Σεβασμιώτατος κατά τον νουθετήριο λόγο του προς τον πατέρα Βασίλειο, αφού σημείωσε την αξία της ιερωσύνης και την ευθύνη του Πρεσβυτέρου, προέτρεψε τον νέο Πρεσβύτερο να προσεύχεται, υπογραμμίζοντας τα εξής: «Δε θα επιτύχεις στη διακονία σου, εάν η προσευχή δε γίνει μέρος της καθημερινότητάς σου. Εξάλλου, ο Χριστός είναι Αυτός που μάς δίνει το παράδειγμα της προσευχής.

Στην έναρξη του έργου Του αναφέρεται από τον Ευαγγελιστή Μάρκο ότι “πρωί, ἔννυχά λίαν ἀναστάς ἐξῆλθε καί ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκεῖ προσήύχετο” (Μάρκ. 1, 35). Κατά τη διάρκεια της ἐπί γῆς διδασκαλίας Του πάλι προσευχόταν, ὅπως μάς το μαρτυρεῖ ὁ Ευαγγελιστής Λουκάς: “Ἐγένετο δε ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι καί ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ” (Λουκ. 6, 12). Ἡ μεταμόρφωσή Του ἐγένετο στο Θαβώριο Ὅρος, ἐνῶ εἶχε ἀνέβει γιὰ νὰ προσευχηθεῖ καί πάλι (Λουκ. 9, 28). Καὶ καθὼς πλησίαζε ἡ ὥρα τοῦ σταυρικοῦ Του μαρτυρίου, ὁ Ἰούδας ἤξερε πού θὰ Τον βρεῖ. Ἦξερε, δηλαδὴ, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν στο Ὅρος τῶν Ελαιῶν, γιὰ νὰ προσευχηθεῖ (Λουκ. 22, 39). Ἡ προσευχή, ἐπομένως, εἶναι σαν τὸ ραβδί που κρατεῖ ὁ τυφλός. Ὅταν το κρατεῖς, δὲν πρόκειται νὰ σκοντάψεις ἢ νὰ πέσεις».

Μετά ἀπὸ τὴ χειροτονία ἀκολούθησε κέρασμα στὴν αἴθουσα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γεύμα.

